

SCHOUWEN-DUIVELAND IN STUKKEN

door Huib Uil

Een reis door ambtelijke kolonies door Anton Saman

Ambtenaren hebben het imago saai te zijn. Ook om andere redenen is het beroep van ambtenaar niet populair. Toch zijn er goede ambtenaren. Wie is een goed ambtenaar? Hij of zij die gewetensvol zijn werk doet, zijn tijd niet verbeuzelt, zich inzet voor zijn werkgever en vooral de samenleving. Hij of zij die elke dag weer bedenkt dat zijn of haar salaris komt van de belastingbetalers en dat dit verplichtingen schept tegenover iedereen. Een goed ambtenaar is daarom betrokken bij de samenleving, niets is te veel om tot goede resultaten te komen voor overheid en burger. Wie zo zijn werk doet, verdient waardering. Wie die houding niet heeft, doet er goed aan naar ander werk uit te kijken.

Slechts zelden vertrouwt een ambtenaar zijn memoires aan het papier toe. De oud-Zierikzeeënaar Anton Saman ging de uitdaging aan en dat resulteerde in het boek 'Een reis door ambtelijke kolonies'. Anton begon als ambtenaar en eindigde als zodanig. Hij heeft een mooie loopbaan achter de rug die hem vanuit Zeeland in Groningen bracht. Mooi is ook dat de dip in die loopbaan niet verzwegen wordt. Wie wel eens een tegenvaller heeft en er weer bovenop krabbelt, toont moed, doorzettingsvermogen en kan relativeren.

De omslag is geïnspireerd op vermoedelijk het meest hachelijke avontuur dat Anton beleefde, in ieder geval in het begin van zijn carrière. Antons eerste werkgever was de gemeente Westerschouwen en daar werd hij op de proef gesteld. De opdracht was het waterpeil in de duinen op te meten. Het spannende was dat dit middenin het broedseizoen was en zo kwam Anton tussen krijsende kokmeeuwen terecht. Anton doorstond de proef met succes. Een uitbrander bleef hem niet bespaard toen hij per ongeluk de koffie – de olie van elke ambtenaar – per ongeluk morste op het nette pak van z'n chef. Als archivaris moet ik wel een vingertje opheffen. Anton werkte daar aan het opbergen van archiefstukken en borg de drank- en horecaverGUNningen op onder 2.07.351. In dat geval heeft niemand die vergunningen kunnen terugvinden want dat is het classificatienummer voor eigendommen en bezit. Na Westerschouwen en militaire dienst – Anton leerde er zijn latere echtgenote Joyce kennen – volgde de gemeente Zierikzee waar hij werkte op de afdeling algemene zaken waar vooral diverse zaken werden behan-

deld. Aardig is dat Anton zijn collega's alleen met hun voornamen aanduidt. In Zierikzee leerde Anton veel van collega Piet. Het denkwerk op de secretarie werd afgewisseld met denkwerk op het dambord waarop Anton zeer succesvol was.

Na Zierikzee volgde de gemeente Wisch (Gelderland) en daarna ging het naar het Groningerland. Van 1991 tot 2023 was Anton werkzaam bij de gemeenten Stadskanaal, Menterwolde, Winschoten en Oldambt. De 'kolonies' in de titel doet ons als Zeeuwen vreemd aan, maar dat is heel anders in Groningen. De Groningers zijn chauvinistisch in de goede zin van het woord en Anton verdient een compliment dat hij zo snel integreerde. Hij maakte er

stappen omhoog op de ambtelijke ladder en koos voor het management maar wel steeds met de inhoud als basis. Tussendoor studeerde hij rechten en sloot dat met succes af. Het boek bevat veel anekdotes; voor ernst en humor is er op gepaste wijze plaats. Tussendoor is te lezen hoe de techniek op de gemeentehuizen voortschreed: van de typemachine naar de laptop. Anton kan met een gevoel van dankbaarheid en vreugde terugzien op 46 jaar ambtenaarschap.

Het boek dingt mee voor de Zeeuwse Boekenprijs 2024. Het is verkrijgbaar in de boekhandel. Anton Saman, Een reis door ambtelijke kolonies, eigen uitgave, ISBN 9789090371399, €12,95.

